

Kniha pana dr. Václava Fryčka Housle v jíní je podle mého soudu tak nemožná a špatná, že cítím povinnost varovat před jejím vydáním písemně.

Housle v jíní objektivně představují jen snůšku situací, které jsou bez umění a vkusu a s největším násilím spojovány v jakýsi sled příhod. Tato křečovitá snaha po vypravování děje je vedle užívání jazyka jediný znak, který připodobňuje Housle v jíní k románové práci.

Autor snad měl silnou vůli vypravovat několik příběhů, které se pravděpodobně měly prolnout. Naneštěstí se jenom náhodně tu a tam stýkají. Hlavní dějová pásma jsou dvě. Prvé představuje ve zkratce Hrouda, druhé Stěša. Životní příběhy Hroudovy jsou plytké, chudé, nevýrazné, nicotné a bez pravdivosti; nicméně (řeceno co nejhovívavěji) jsou jaksi možné. Stěša doslova šlapající po své služce a trýznící manžela, potvorná Stěša se vztahy k tchyni, která ji tak miluje, že žárlí na svého syna, strká jí do postele milence, Stěša drásající svého Konstantina, Stěša vraždící manžela, kterému slíbila soulož za cenu smrti, tato Stěša a všechno, co s ní souvisí, je obludný a nehorázný výmysl člověka, který si snad tropí žerty a který svým neuměním paroduje některé stránky Wedekindovy a závěrečnou scénu z Chagrinové kůže.

V souvislosti s knihou Housle v jíní nelze mluvit o románové stavbě nebo o slovesnosti. V těchto ohledech je Fryčkova práce pouhá řada vět a slov. Jediné, co by snad mohl kritik uchopit, je příběh a postavy, o nichž byla již řeč.

Navrhuji tedy, aby rukopis byl panu dr. V. Fryčkovi vrácen. Jmenovaný autor zřejmě nemá schopnosti věc opravit; nestává tedy pražádná možnost, že by Housle v jíní nabyly někdy takového tvaru, aby mohly být doporučeny

DP k vydání. Jestliže se to již stalo, je pravděpodobně celý elaborát pokažen; jsem totiž jist, že Fryčkova práce v tomto svém stavu a za tohoto přítomného znění nemohla být dřívějším redaktorem panem K. J. Benešem kladně posuzována.